

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra Graven

Citation: Rode, Helge: "Den stille Have", i Rode, Helge: *Den stille Have*, 1922, s. 47.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_08-shoot-idm139893992898272/facsimile.pdf (tilgået 17. oktober 2021)

Anvendt udgave: Den stille Have

De Øjne blev blege, som tidt var vaade,
og Smilet blev Rynker. Det glade og kaade
frøs bort i Vinterens Vind.
Din dybeste Skønhed. Jeg løser dens Gaade.
Jeg er ikke længere blind.
Jeg ser jo dit Væsens inderste Naade.
Din Skønheds lysende Sind.

„Fortæl! Aa, fortæl mig om Verden som
strider.
Nu fatter jeg først, hvad de Levende lider.
De bides af Dagenes Tand.
Fortæl mig alt — om de tunge Tider
i Livets usalige Land.
Om hvordan du døde og kom omsider
og løste mig ud af mit Band.“

„Jeg blev saa træt du. Jeg trængte til Støtte.
Jeg blev saa ensom — og vilde flytte,
aaja — jeg har tidt nok grædt.
Jeg vented paa Døden — hvis den nu kan
nytte
og gøre mig mindre træt.
Det var nu alligevel godt, at jeg mødte
dig her — for nu blev jeg saa let!“